

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.620 van 9 februari 1999
in de zaak A. 43.393/XII-968.**

In zake : Beatrijs VAN NUFFEL,
wonende te BRUGGE,
Schaapsgras 15

tegen :

de stad BRUGGE.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Beatrijs VAN NUFFEL op 28 september 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Brugge d.d. 15 juni 1990 inzake de uitslag van de psychotechnische proeven voor de bevordering tot politie-officier";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 3 november 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERBEKE, die loco advocaat R. CRIVITS verschijnt voor verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1.1. Op 25 november 1988 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge over te gaan tot de organisatie van een bevorderingsexamen voor de verschillende graden van politieofficier.

1.1.2. Het slagen voor dat examen is door artikel 30A, § 1 van het administratief statuut van het personeel verplicht gesteld als een algemene voorwaarde om in een graad van het officierenkader bevorderd te kunnen worden.

Naar luid van artikel 15 van hetzelfde statuut wordt het examenprogramma met inbegrip van de minimaal te behalen punten door de gemeenteraad vastgesteld en wordt de examencommissie door het college van burgemeester en schepenen aangesteld onder de leden van de gemeenteraad, met dien verstande dat de commissie "zich (kan) laten bijstaan door juryleden aangesteld door het college van burgemeester en schepenen".

1.1.3. Blijkens het gemeenteraadsbesluit van 28 juni 1976 bestaat het bevorderingsexamen voor de verschillende graden van politieofficier uit drie proeven, nl. een schriftelijke, een psychotechnische en een mondelinge proef met twee onderdelen.

1.2. Verzoekster schrijft op 19 december 1988 in voor het bevorderingsexamen. Zij behaalt, blijkens de op 29 december 1989 en op 16 maart 1990 door het college van burgemeester en schepenen goedgekeurde processen-verbaal van de examencommissie 26,75/40 voor de schriftelijke proef en 12/20 en 11/20 op de twee onderdelen van de mondelinge proef.

Van de negentien ingeschreven deelnemers blijven er nog vier, waaronder dus verzoekster, over voor deelname aan de derde proef, m.n. de psychotechnische proef.

1.3. Op 13 april 1990 beslist het college van burgemeester en schepenen "beroep te doen op de Psychologische Dienst Vlaanderen (hierna PDV) om te fungeren als jurylid voor de psychotechnische proef ...".

1.4. Blijkens het proces-verbaal van 9 juni 1990 van de examencommissie, op 15 juni 1990 door het college van burgemeester en schepenen goedgekeurd, gaat de commissie akkoord "met de door de juryleden uitgebrachte kwoteringen wat de psychotechnische proeven betreft en stelt de uitslag van vermelde proeven alsmede de einduitslag vast (...)". Verzoekster blijkt 8/20 punten behaald te hebben. Zij is dus niet geslaagd in de psychotechnische proef en behaalt een totaal van 57,75/100, d.i. niet de vereiste 60 % om als geslaagd te kunnen worden beschouwd. Eén kandidaat, Johan NEYT, behaalt wel de vereiste minima en wordt geslaagd verklaard.

1.5. Het college van burgemeester en schepenen deelt verzoekster, op 25 juni 1990, mede dat zij "niet slaagde voor het bevorderingsexamen voor politie-officier".

1.6. Verzoekster vraagt op 19 juni 1990 uitleg aan het college van burgemeester en schepenen over de redenen waarom zij niet in de psychotechnische proeven geslaagd is.

1.7. Als gevolg van verzoeksters klacht wordt aan de P.D.V. om nadere uitleg gevraagd.

In een brief van 24 juli 1990 deelt directeur LAMBERT aan het stadsbestuur het volgende mee :

"In verband met deze klacht kan ik U enkele meer algemene zaken meedelen over het verloop van het onderzoek.

Een psychologisch onderzoek bestaat uit meerdere delen of fasen :

1) de functiebeschrijving.

Dit is een zeer belangrijke voorbereidende fase omdat hier, samen met de opdrachtgever, de vereisten worden bepaald waaraan de gezochte kandida(a)t(en) moeten voldoen.

In theorie is het mogelijk dat de functiebeschrijving voor een politie-officier in Brugge enigszins anders is dan voor een stad als Brussel of Torhout, bijvoorbeeld. Al zullen een aantal elementen wel in beide beschrijvingen voorkomen. Het is, bijgevolg, ook mogelijk dat een zelfde kandidaat een andere beoordeling krijgt naargelang de plaats waar hij solliciteert.

Deze functiebeschrijving werd door mezelf gedaan met de Heer Hoofdcommissaris, Debree, op 8.5.90, en met de Heer Catry op 15.5.90, en resulteerde in een aantal vereisten waaraan de kandidaten moeten voldoen om nu als officier te kunnen optreden, rekening houdend met de verwachte ontwikkelingen op dit gebied.

Deze functiebeschrijving wordt door de onderzoekers doorgenomen en besproken voor het onderzoek, om te weten waarop dient te worden gelet. En op dat moment leggen zij ook de testbatterij vast.

2) Testbatterij.

Testen zijn gestandaardiseerde opgaven, die worden verbeterd of gekwoteerd aan de hand van één of meerdere 'sleutels'. Dit wordt steeds afgewerkt door

één persoon, en leidt steeds tot dezelfde resultaten. Konkreet werd in dit examen een redeneringsproef en enkele persoonlijkheidsvragenlijsten afgenomen, alsook enkele praktische problemen voorgelegd.

De behaalde resultaten worden vergeleken met een referentiegroep, die mede wordt bepaald door de eisen die door de opdrachtgever worden gesteld en door bepaalde kenmerken van de onderzochte zelf (geslacht, bijvoorbeeld).

3) Het groepsgesprek.

Dit wordt beoordeeld door alle onderzoekers die deelnemen aan het onderzoek, teneinde een zo volledig en objectief mogelijk beeld te verkrijgen van de betrokkenen. Na het groepsgesprek worden de bevindingen van de onderzoekers onder elkaar uitgewisseld en besproken.

4) Het individueel gesprek (interview).

Gebeurt door één onderzoeker. Naast het element tijdswinst laat deze manier van werken vooral toe grondiger met de kandidaat te praten.

Dit kan voor een buitenstaander misschien overkomen als willekeur-bevorderend. Doch, doordat wij uit de voorbereidende functiebeschrijving weten welke elementen dienen te worden nagegaan, en wij beschikken over objectieve testgegevens en de reeds besproken observaties uit het groepsgesprek, kunnen we een hoge graad van objectiviteit bereiken (ook als we alleen een selectie verrichten).

Indien een onderzoeker één van de kandidaten kent (hetzij van nabij, hetzij van ver), dan ziet hij die niet voor het interview. Indien mogelijk, zal hij/zij zelfs niet deelnemen aan het onderzoek.

De onderzoeker die het interview heeft gedaan, stelt ook het verslag op en tekent het.

5) Bespreking van het onderzoek.

Alle gegevens en bevindingen worden bij elkaar gelegd door de verschillende onderzoekers. Dit resulteert in een gezamenlijk voorstel of advies aan de opdrachtgever, in het geval van de Stad Brugge werden op dat moment de puntenkwoteringen vastgelegd.

De ganse procedure waarborgt de kandidaten een objectief oordeel, zelfs indien een onderzoek wordt gedaan door slechts één psycholoog. De variatie is zeker niet groter dan de schommelingen die een kandidaat zelf vertoont op verschillende dagen (de ene dag is hij 'er in' en een andere niet).

1.8. Op 6 augustus 1990 wordt aan verzoekster medegedeeld dat het college van burgemeester en schepenen op 27 juli 1990 besloten heeft "de uitslag (van de psychotechnische proef) te behouden";

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie uiteenzet dat verzoekster om een aantal redenen "haar belang in deze zaak heeft verloren"; dat zij een eerste reden ziet in het feit dat er in 1992 "een nieuw bevorderingsexamen voor verschillende graden van politie-officier" ingericht is en omdat verzoekster, na haar deelname aan dat examen afhankelijk gemaakt te hebben van "een hele reeks voorwaarden", aan het bestuur medegedeeld heeft dat zij enkel aan de derde proef wenste deel te nemen, wat haar niet is toegelaten; dat zij van oordeel is dat verzoekster haar mogelijkheden om voor het examen te slagen aldus zelf heeft verspeeld; dat zij een tweede reden voor het teloorgaan van het belang bemerkt in het feit dat een vernietigingsarrest van de Raad van State niet zal beletten dat verzoekster "toch een volledig nieuw examen zal moeten afleggen" omdat het personeelsstatuut "geen vrijstellingen bevat"; dat zij een derde reden legt in het feit dat verzoekster, door zich bereid te verklaren deel te nemen aan de derde proef van het in 1992 georganiseerde examen -proef die in precies dezelfde omstandigheden georganiseerd is als de door haar bestredene-, de voorwaarden van het examen aanvaard heeft; dat zij een laatste reden voor het teloorgaan van het belang ziet in het feit dat verzoekster geen annulatieberoep ingediend heeft tegen de benoeming van de persoon die voor het examen geslaagd is, waarmee zijzelf erkent dat de derde proef van het examen, die ook door die persoon was afgelegd, wel degelijk correct verlopen is;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij niet aantoont en zelfs niet beweert dat het bevorderingsexamen waartegen het onderhavige annulatieberoep gericht is ingericht was met het oog op het begeven van een bepaalde betrekking, die inmiddels definitief begeven is, of dat de uitslag van het examen slechts een beperkte geldingsduur zou hebben die nu onherroepelijk verstreken is; dat aan de Raad van State ook geen reglementaire

bepaling bekend is die verzoekster belet alsnog enig voordeel te halen uit het slagen voor de psychotechnische proeven die in voorkomend geval de verwerende partij na de tussenkomst van het vernietigingsarrest opnieuw zal moeten inrichten op grond van het rechtsherstel waartoe het vernietigingsarrest haar dwingt en die verzoekster de mogelijkheid bieden om alsnog beschouwd te worden als een laureaat van het bevorderingsexamen dat afgesloten is met het proces-verbaal van 9 juni 1990 van de examencommissie; dat de weigering van verzoekster om in 1992 deel te nemen aan een nieuw bevorderingsexamen haar niet het recht ontnemt om vastgesteld te zien dat zij in 1990 op onregelmatige wijze niet-geslaagd is verklaard en om dienaangaande het bovenvermelde rechtsherstel te bekomen en haar voordeel te doen; dat, aangezien niet aangetoond wordt dat verzoekster geen enkel voordeel meer kan halen uit de vernietiging van het bestreden besluit, de Raad van State niet vermag aan verzoekster het rechtens vereiste belang te ontzeggen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord de vraag stelt of verzoekster het annulatieberoep wel ingesteld heeft binnen de zestig dagen nadat zij kennis genomen heeft van de examenuitslag en of zij wel binnen een redelijke termijn voldaan heeft aan de verplichting om het vereiste zegelrecht te kwijten en om de vereiste afschriften van haar verzoekschrift aan de griffie mede te delen; dat zij ook van oordeel is dat het verzoekschrift niet beantwoordt aan de vereisten van het procedurereglement, omdat er geen rechtsmiddelen in vermeld zijn, maar dat het slechts enkele "losse bedenkingen" bevat;

2.2.2. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord betoogt dat de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen haar op 4 oktober 1990 medegedeeld heeft dat haar "beroep bij de bestendige

deputatie (...) afgewezen werd" en dat zij "binnen de termijn" geantwoord heeft op de vraag van de griffie van de Raad van State om fiscale zegels en afschriften van het verzoekschrift door te zenden; dat zij in haar laatste memorie erop wijst dat zij op 19 juni 1990 reeds bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge bezwaar ingediend heeft tegen de examenuitslag, dat het college dat bezwaar onderzocht heeft en dat zij op 6 augustus 1990 het antwoord gekregen heeft dat de uitslag van het examen, zoals aangenomen op 15 juni 1990, behouden zou worden; dat vanaf die datum berekend het annulatieberoep tijdig ingediend is;

2.2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie verwijst naar het feit dat de zending waarmee verzoekster de vereiste fiscale zegels en afschriften van het verzoekschrift heeft doorgezonden de griffiestempel van 20 november 1990 draagt, wat betekent dat er 137 dagen verlopen zijn sinds de kennisgeving van het besluit van 15 juni 1990; dat zij voorts betoogt dat de beslissing van 27 juli 1990 van het college van burgemeester en schepenen geen nieuwe beroepstermijn heeft doen ingaan omdat zij het resultaat is van een willig beroep dat niet formeel door de wet is voorgeschreven en waarop het college van burgemeester en schepenen dan ook niet moest antwoorden;

2.2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat verzoekster bij brief van 19 juni 1990 haar bezwaar ingediend heeft waarin zij zich gemotiveerd verzet tegen de uitslag van het derde deel van de examenproef en waarbij zij het bestuur verzoekt in kennis gesteld te worden van "de psychische tekortkomingen en karaktergebreken, die (haar) ongeschikt verklaren als kandidate-officier"; dat de verwerende partij die vraag van verzoekster aan de PDV heeft doorgestuurd en dat het college van burgemeester en schepenen dan, in functie van het van de PDV gekregen antwoord, op 27 juli

1990 beslist heeft zijn standpunt ingenomen op 15 juni 1990 te handhaven;

Overwegende dat het geargumenteerde bezwaar van verzoekster, ingediend op 19 juni 1990, de beroepstermijn gestuit heeft tot aan de kennisneming van het antwoord van de verwerende partij, vervat in de brief van 6 augustus 1990, luidens welk het college van burgemeester en schepenen op 27 juli 1990 besloten had de uitslag van de psychotechnische proef ongewijzigd te behouden; dat het annulatieberoep, verstuurd binnen zestig dagen na de kennisneming van dat besluit, tijdig ingediend is;

2.2.4.2. Overwegende dat het kleven van de fiscale zegels evenals het versturen van eensluidend verklaarde afschriften van het verzoekschrift geen formaliteiten zijn waarvan de niet-naleving de nietigheid van het verzoekschrift met zich brengt; dat te dezen vastgesteld wordt dat verzoekster, daartoe aangezocht op 5 oktober 1990, op 19 november 1990 de gevraagde stukken aan de griffie van de Raad van State heeft bezorgd; dat de verwerende partij niet aantoot en zelfs niet beweert dat zij daardoor gehinderd werd in het voeren van haar verdediging; dat de redelijke termijn voor het indienen van de nodige stukken niet overschreden werd; dat de exceptie niet gegrond is;

2.2.4.3. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift uiteenzet op welke wijze haar "rechten van verdediging" geschonden zijn bij de organisatie van de derde proef, de psychotechnische proef; dat zij in dat verband een aantal concrete elementen aanvoert die volgens haar het correcte en objectief verloop van de proef, zoals dat naar haar oordeel op grond van de toepasselijke regelen mocht worden verwacht, in het gedrang hebben gebracht; dat de verwerende partij, naar blijkt uit haar verweer, die uiteenzetting ook goed begrepen

heeft; dat in die zin het verzoekschrift wel degelijk middelen bevat die tot de vernietiging van het bestreden besluit kunnen leiden; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat verzoekster onder meer aanvoert dat de korpschef van de politie te Brugge op 8 mei 1990, zonder dat hij daarvoor van het college van burgemeester en schepenen of van de examencommissie een opdracht gekregen had en op een ogenblik waarop de namen van de vier kandidaten die aan het examen zouden deelnemen reeds bekend waren, een onderhoud heeft gehad met de psycholoog die belast was met het afnemen van de psychotechnische proef, dat dat onderhoud "bepalend (was) voor de profilering van het beeld waaraan de kandidaat-politieofficier moest voldoen" en dat het "een niet te vermijden invloed uitgeoefend (heeft) op de appreciatie en de uiteindelijke evaluatie van een alleen optredend psycholoog";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord uiteenzet dat het "voorafgaand onderhoud" een "initiatief (is geweest) van de aangestelde jury"; dat zij daarvoor verwijst naar "het verslag van de jury" d.d. 24 juli 1990 waarin duidelijk gewezen is op het belang van "de functiebeschrijving (..) omdat hier de vereisten worden bepaald waaraan de kandidaten moeten voldoen" en naar de opdracht van de PDV om "een grondige functiebeschrijving op te maken"; dat zij betoogt dat de PDV in het kader van het opstellen van die functiebeschrijving contact gezocht heeft, enerzijds met de hoogste officier van het politiekorps, omdat hij het best geplaatst is om "aan de jury (mede te delen) welke verwachtingen men stelt in de officieren van het Brugs politiekorps en welke hun specifieke taken en verplichtingen zijn" en, anderzijds, met de secretaris van de examencommissie, afdelingschef van de personeelsdienst; dat zij toegeeft dat die gesprekken "uiteraard" een invloed hebben gehad op de inhoud van

het examen, maar niet op "de manier van appreciatie en evaluatie", die op gelijke manier voor alle kandidaten verlopen is; dat zij ook betoogt dat geen bepaling het onderhoud van de PDV met de hoofdcommissaris en met de secretaris van de examenjury afhankelijk maakt van een toelating van wie dan ook omdat de PDV haar taak uitvoert "zoals zij bepaal(t) met het oog op het welslagen ervan";

3.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord stelt dat "de regels van objectiviteit (niet) werden gerespecteerd", omdat de examencommissie zich moest houden aan de regel dat alle normen vastgelegd zouden zijn alvorens de kandidaten bekend waren, omdat het profiel van de kandidaat-politieofficier dat door de psychotechnische proef moest getest worden niet werd voorgelegd aan de examencommissie en omdat dat profiel pas opgemaakt is op het ogenblik dat nog slechts vier, allen door de hoofdcommissaris gekende, kandidaten overbleven, terwijl ook de objectiviteit van de hoofdcommissaris in vraag kan worden gesteld;

3.4. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie er nog op wijst dat zij voor het bevorderings-examen geslaagd ware geweest indien zij in de psychotechnische proef 10,25/20 had behaald; dat zij ook nog stelt dat de PDV zelf toegeeft dat de functiebeschrijving "het essentieel element (is geweest) bij de voorbereiding, de uitvoering en de evaluatie van de psychotechnische testen" omdat er de eisen worden in vastgelegd die het bestuur aan de kandidaten stelt, omdat het de basis is voor het opstellen van de "testbatterij" en voor het voeren van het "individueel gesprek" met de kandidaat en omdat zij bepalend is voor "het advies dat wordt verleend, (...) in casu de voorgestelde puntenkwotering";

3.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat een "voorafgaandelijke functiebeschrijving" geen deel uitmaakt van het examenprogramma en dat het ook geen examenvoorwaarde betreft, dat het integendeel een element is dat betrokken moet worden op de vraag hoe de functie in de toekomst uitgeoefend zal moeten worden; dat zij daaraan toevoegt dat het initiatief voor het gesprek met de hoofdcommissaris niet uitgegaan is van het bestuur maar van de aangezochte jury; dat zij ook stelt dat er van die functiebeschrijving geen geschrift bestaat maar dat het steun vindt in een mondeling gesprek gevoerd om het "jurylid" in staat te stellen zijn opdracht naar behoren te vervullen;

3.6.1. Overwegende dat de gegevens van het administratief dossier aantonen dat, conform een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, de examencommissie voor het afnemen van de derde proef van het examen -de psychotechnische proef die op 20 punten gecatalogeerd moest worden en waarop de kandidaten minstens 50% van de punten moesten behalen- zich heeft laten bijstaan door een gespecialiseerd bureau; dat te dien einde de burgemeester en de secretaris op 16 mei 1990 een overeenkomst met de PDV hebben gesloten met het oog op "(de) selectie van 4 kand(idaten)" voor de functie van "politieofficier"; dat evenwel noch de precieze taak van de PDV in deze aangelegenheid, noch de doelstelling van het aangevraagde onderzoek of de bijzondere aandachtspunten waarop het onderzoek betrekking moest hebben, evenmin als de wijze van quoteren het voorwerp hebben uitgemaakt van enige voorafgaande beraadslaging of beslissing vanwege de examencommissie -de enige ter zake bevoegde overheid- of, in een ruimere context, vanwege het college van burgemeester en schepenen dat als uitvoerend orgaan binnen het gemeentebestuur tegenover de gemeenteraad verantwoordelijk is voor de beslissingen van een gemeentelijke examencommissie;

dat zodoende aan de juryleden die de examencommissie voor de derde proef moesten bijstaan -hier PVD- de volledige vrijheid is gelaten om naar eigen goeddunken de doelstelling van de psychotechnische proef en de daarmee samenhangende keuzes met betrekking tot het verloop van de examenproef en de beoordeling van de kandidaten vast te stellen; dat, in het kader van de gelijke behandeling van de kandidaten voor een openbaar ambt, dergelijke vrijheid slechts toelaatbaar is wanneer uit de stukken van het dossier blijkt op welke concrete elementen de deskundigen de verschillende keuzes die zij bij de uitoefening van hun opdracht voor rekening van de examencommissie hebben moeten maken, hebben gesteund bij zoverre dat het voor de betrokkenen mogelijk wordt zich tegen de beslissing van de examencommissie te verzetten op grond van de tekortkomingen die de deskundigen hebben begaan, bijvoorbeeld doordat zij niet ter zake doende elementen in de beoordeling hebben betrokken of doordat zij onrechtmatig bepaalde prioriteiten op de voorgrond hebben geplaatst;

3.6.2.1. Overwegende in dit geval dat de examenjury er zich op 9 juni 1990 toe beperkt heeft zich akkoord te verklaren met de "door de juryleden uitgebrachte quote-ringen wat de psychotechnische proeven betreft" en de uitslag van "de vermelde proeven" voor verzoekster vast te stellen op 8/20; dat de examencommissie het werk van de PDV dus niet beoordeeld heeft;

3.6.2.2. Overwegende dat het administratief dossier een stuk bevat, de brief van 24 juli 1990, waarin de PDV aan de verwerende partij in het algemeen uitleg verschaft over de wijze waarop hij bij het uitvoeren van een onderzoek tewerk gaat; dat het enige concrete element dat erin vermeld is hierin bestaat dat de PDV op 8, respectievelijk 15 mei 1990, contacten gehad heeft met de hoofdpolitiecommissaris en met de ambtenaar die aangesteld was als secretaris van de examenjury, met het oog op de opmaak van "de functiebeschrijving"; dat, hoewel de PDV in die brief zelf toegeeft dat de functiebeschrijving het meest wezenlijke stuk is van het psychologisch onderzoek, omdat het zeer concreet de van de kandidaten vereiste hoedanigheden op een rij zet, ook in die brief niet wordt uiteengezet welke precieze instructies de genoemde contacten hebben opgeleverd en hoe zij vervolgens in het psychologisch onderzoek zijn betrokken en beoordeeld; dat derhalve ook nu nog vastgesteld moet worden dat niet blijkt welke concrete beoordelingselementen in de functieomschrijving zijn opgenomen en waarom die elementen zo decisief hebben kunnen zijn dat verzoekster slechts 8 punten op 20 verdiende;

3.6.3. Overwegende, in ieder geval, dat de PDV, dat als jurylid aan de examencommissie toegevoegd was, geen enkele bevoegdheid had om, buiten die commissie of buiten een opdracht van die commissie om, bij wie dan ook inlichtingen in te winnen over het profiel van de kandidaten voor een functie van officier bij de politie te Brugge; dat het, omgekeerd, ook niet aan de hoofdcommissaris toekwam om, zonder daartoe de opdracht gekregen te hebben van de examencommissie of van het college van burgemeester en schepenen en zonder het akkoord van de examencommissie zijn instructies aan de PDV te bezorgen; dat, op grond van de vaststelling dat de PDV inderdaad contacten met de hoofdcommissaris van politie heeft gehad en dat hij daar concrete gevolgen aan verbonden

heeft, verzoekster terecht van oordeel is dat die contacten een niet te vermijden en in dit geval zelfs niet te achterhalen invloed hebben gehad op de appreciatie van de testen door de PDV en op de uiteindelijke evaluatie ten behoeve van de examencommissie; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 15 juni 1990 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij de uitslag van Beatrijs VAN NUFFEL voor de psychotechnische proeven van het examen voor de bevordering tot politieofficier wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen februari 1900 negenennegentig,
door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.